

[Elisabeth Bruun Olesen]

Den måde at udlægge tingene på er vi uenige i, men når vi kigger på det konkrete forslag, er vi på den ene side ud fra en kvindepolitisk indfaldsvinkel positive over for, at der gives kvinder nogle bedre vilkår, her ved at belønne arbejdsgiverne – og det er vel værd at bemærke, at de betaler det jo selv kollektivt – for at tage dem som lærlinge, men vi står på den anden side faktisk uforstående over for, at det skulle være nødvendigt ligefrem at præmiere jern og metal-industriens arbejdsgivere, som jo i øjeblikket selv fører en kampagne for at få kvinderne ind i faget, idet de påstår, at de har stor, stor mangel på arbejdskraft om nogle få år. I så fald burde de vel være begejstrede for hver eneste kvinde, der ville ind i deres fag, og ikke behøve en ekstra økonomisk opmuntring.

Til slut vil jeg blot bemærke, at vi mener ikke, at tanken om at præmiere arbejdsgiverne ekstra for at få kvinder ind i mandefagene, konkret jern og metal, harmonerer alt for godt med, at arbejdsgivere, der antager lærlinge, der allerede har gennemført én ungdomsuddannelse, heri inkluderet en studentereksamen, ikke kan få tilskud. Vi er ikke begejstrede for den gøgeungeeffekt, der bevirker, at f.eks. lærlinge inden for kontor-faget oftere og oftere har højere handelseksamen, men det er jo et faktum, at kvinder, der skal være normbrydere, skal være specielt stærke, handlekraftige, modige og også modne, og det er jo noget, man som oftest bliver med alderen. Der er faktisk mange kvinder med studentereksamen, der bagefter vælger en faglig uddannelse, og derfor vil vi godt under udvalgsarbejdet nærmere have undersøgt den skolemæssige og uddannelsesmæssige baggrund for kvinder, der måtte ønske at gå ind i mandefagene.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan helt tilslutte sig ministerens lovforslag. Der er en række ting i det, andre ordførere har været inde på, som det er værd at se lidt nærmere på i udvalget, og det vil vi også gøre. Det skal jeg ikke gentage her.

Men der er et andet punkt i lovforslaget, som jeg gerne vil trække frem, og det er der ingen af de øvrige ordførere der har berørt. Det drejer sig om den nye tilføjelse i § 2, hvor det hedder: »Undtaget« – fra at betale

sit bidrag, underforstået – »er endvidere de selskaber i tilknytning til folkekirken eller andre kristne trossamfund, hvis eneste formål er at drive missionsvirksomhed uden for landet.«

Jeg vil gerne takke ministeren, fordi han har føjet denne ting ind i loven. Vi har før drøftet, også her i dette ting, at denne lov er kommet til at omfatte nogle mennesker, som aldrig nogen sinde vil kunne gøre brug af den. Ydre Mission-selskaberne har jo alle sammen deres missionærvirksomhed uden for landets grænser, og da de alle lever af privat indsamlede midler, er det en åbenbar urimelighed, at de ved denne lov skal betale afgifter til staten. Det retter ministeren her ved op på, og det takker vi ham for.

Samtidig vil jeg sige, at det er et skridt i den rigtige retning, og der er flere organisationer, der burde være med dér. Det åbner dette lovforslag ikke udvej for, men det kunne måske ske efterhånden. Man kunne nævne en organisation som KFUMs soldatermission i Danmark, som også udelukkende lever af indsamlede midler. Hvilken rimelighed er der i, at f.eks. de skal betale ret mange penge – det er jo i millionstørrelsen – til staten hvert år?

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at vi er meget tilfredse med, at forslaget er fremkommet. Enkelthederne vil vi gerne drøfte i udvalget, men vi er tilfredse med, at vi nu er nået et ganske godt skridt på vejen mod retfærdighed med hensyn til disse bidrags indbetaling.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet betragter det foreliggende forslag som et lille skridt i retning af en total ophævelse af de forskellige tilskud, der gives til lære- og praktikpladser.

Vi er selvfølgelig alle sammen i folketinget interesserede i, at så mange som muligt af de unge mennesker får en plads, finder deres ben i samfundet, og at der bliver oprettet nogle pladser og foreligger nogle tilbud. Men måden, folketinget yder sit bidrag på i så henseende, skal ikke være at strø om sig med penge i form af tilskud til oprettelse af lære- og praktikpladser. Det skal være at skabe så godt et klima som overhovedet muligt for det private erhvervsliv.